

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 18. april 1985

om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende importen af sojakager med oprindelse i Argentina

(85/239/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 9,

efter konsultationer i Det rådgivende Udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Procedure

1. Kommissionen modtog i august 1983 en klage indgivet af Fédération de l'Industrie de l'Huilerie de la CEE (FEDIOL) på vegne af virksomheder, der forarbejder olieholdige frø, og hvis produktion udgør næsten hele oliebageproduktionen i Fællesskabet. Hvad angår sojakager, indeholdt klagen beviser for, at der blev ydet subsidier og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde iværksættelsen af en procedure.

Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende Fællesskabets import af sojakager henhørende under pos. ex 23-04 B i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer 23.04-40, med oprindelse i Argentina, og indledte en undersøgelse.

2. Kommissionen underrettede officielt de eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandet og klagerne og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

Den argentinske regering, de fleste eksportører, samtlige producenter i Fællesskabet og nogle af

de kendte importører tilkendgav deres synspunkter og fremlagde detaljerede redegørelser.

3. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at fastslå omfanget af subsidierne og skaden, og aflagde bl.a. kontrolbesøg hos fællesskabsproducenter. Der blev ikke anset for nødvendigt at aflægge kontrolbesøg i Argentina, da de argentinske myndigheder kunne give Kommissionen fyldestgørende oplysninger om, hvorvidt der blev ydet subsidier som hævdet af FEDIOL.

Subsidieundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. oktober 1982 til den 30. september 1983.

B. Subsidier

4. I klagen fra FEDIOL hævdes det, at der ydes fire forskellige former for subsidier:

- finansiering til særlig rente ved eksport,
- godtgørelse af afgifter og direkte og indirekte skatter,
- forskellig beskatning ved eksport af sojaprodukter,
- hindringer for eksport af sojabønner.

5. *Finansiering til særlig rente ved eksport*

- 5.1. FEDIOL hævder, at den argentinske eksport af sojakager finansieres til særlig rente i henhold til cirkulære nr. 153 af 6. december 1977 fra Den argentinske Republiks Centralbank, som fastsætter bestemmelserne for finansiering af eksport, der ønskes fremmet.

- 5.2. Det fremgår af Kommissionens gennemgang af cirkulæret, at sojakager ikke er opført blandt de produkter, der kan omfattes af finansiering i henhold til nævnte program. Nævnte cirkulære blev i øvrigt den 24. oktober 1981 afløst af cirkulære OPRAC — 1 (Meddelelse »A« 49). I sidstnævnte cirkulære er sojakager heller ikke medtaget blandt de eksportvarer, der kan gøres til genstand for de fremmende foranstaltninger, som cirkulæret omhandler.

⁽¹⁾ EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 283 af 20. 10. 1983, s. 5.

Det kan således på grundlag af Kommissionens undersøgelse konstateres, at den argentinske eksport af sojakager ikke er blevet finansieret til særlig rente i undersøgelsesperioden.

6. *Godtgørelse af afgifter og direkte og indirekte skatter*

6.1. Det hævdes i klagen fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, at de argentinske myndigheder i henhold til resolution 770/79 af 17. juli 1979 og 659/80 af 10. maj 1980 fra det argentinske økonomiministerium ulovligt yder godtgørelse af afgifter og direkte og indirekte skatter ved eksport af sojaolie og -kager.

6.2. Kommissionen har fastslået, at der i de to ovennævnte resolutioner er fastsat en godtgørelse på 10 % af visse afgifter og direkte og indirekte skatter ved eksport af sojaolie og -kager.

De er imidlertid blevet afløst med resolution 437 af 5. maj 1982, hvori nævnte godtgørelse ophæves, og der indføres en afgift på 0 % ved eksport af en række produkter, bl.a. sojaolie og -kager. Resolution 437 blev den 5. juli 1982 afløst med resolution 8, hvori skatten ved eksport af de pågældende produkter fastsættes til 10 %.

Det viser sig således, i modsætning til påstandene i klagen, at eksporten af sojakager ikke var omfattet af denne godtgørelse i undersøgelsesperioden.

7. *Forskellig beskatning ved eksport af sojaprodukter*

7.1. FEDIOL anfører, at i henhold til resolution 8 af 5. juli 1982 fra det argentinske økonomiministerium fastsættes skatten ved eksport til 10 % for sojakager og -olie og til 25 % for sojabønner. Det påstås, at disse skatteforskelle, dvs. anvendelse af en højere sats ved eksport af bønner end ved eksport af sojakager, må betragtes som eksportsubsidier til sidstnævnte produkter. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet mener, at nævnte skatter virker som en begrænsning af eksporten af bønner og således sikrer den argentinske forarbejdningsindustri råvareforsyninger til lave priser. Efter FEDIOL's opfattelse får den pågældende industri således en fordel med hensyn til kostpriser, som den kan udnytte ved eksporten af sojakager til Fællesskabet. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet påstår

endvidere, at en lavere beskatning af olie kager end af bønner giver de argentinske eksportører en yderligere fordel.

7.2. Kommissionen har fastslået, at resolution 8 faktisk blev anvendt i undersøgelsesperioden, og at dens bestemmelser svarer til de faktiske forhold i FEDIOL's påstand.

7.3. Kommissionen er sig bevidst, at en offentlig myndigheds indførelse eller fjernelse af en gene i forbindelse med udenrigshandelen — navnlig i form af afgifter eller eksportrestriktioner — kan påvirke konkurrencen eller handelen for det produkt, der berøres, eller for produkter i de produktionsled, der ligger forud eller bagefter.

I henhold til de internationalt gældende regler på dette område kan man imidlertid ikke betegne enhver form for offentlige indgreb som subsidier, blot fordi de har en faktisk eller mulig indvirkning på konkurrencen eller handelen, da man derved ikke tager hensyn til den forskel, der gøres i GATT, mellem på den ene side subsidier og på den anden side øvrige foranstaltninger, der kan have indflydelse på konkurrencen og handelen. Det væsentlige i denne sontring består i, at medens det i henhold til artikel VI i Den almindelige Overenskomst er tilladt de kontraherende parter ensidigt at træffe visse forholdsregler over for helt klart definerede fremgangsmåder, er dette ikke tilladt over for andre fremgangsmåder, selv om disse — f.eks. i forbindelse med kvantitative restriktioner eller import- eller eksportafgifter — ligeledes vil kunne medføre en fordrejning af konkurrencen eller handelen.

I den internationale handel er subsidier frem for alt kendetegnet ved et finansielt bidrag fra de offentlige myndigheder. Dette fremgår bl.a. af litra l) i listen over eksempler på subsidier.

Af denne liste, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2176/84, fremgår det klart, at der er en nødvendig betingelse for, at der kan være tale om subsidier, at der foreligger en byrde for statskassen. Det ville være overdrevet at ligestille andre foranstaltninger end dem, der indebærer en byrde for statskassen, med subsidier. Dette ville i yderste fald betyde, at ethvert offentligt indgreb i økonomien ville blive betegnet som subsidier, uanset om det var på beskatningsområdet eller endog ved hjælp af regler, f.eks. ved indførelse af kontrol med priser eller forureningsnormer.

- 7.4. Det fremgår klart af bestemmelserne i GATT og Fællesskabets bestemmelser, i nærværende sag som anført i bilaget til forordning (EØF) nr. 2176/84, at byrden for statskassen omfatter de offentlige myndigheders afkald på skatter eller andre beløb, som en skatteyder skylder. Kommissionen bemærker imidlertid, at situationen i det foreliggende tilfælde ikke indebærer et sådant afkald, men snarere indebærer, at der ikke skabes en ny afgiftsforpligtelse. Hvis man imidlertid generelt gik over til at kvalificere enhver sådan form for ikke-skabelse af afgifter som subsidier, ville det svare til, at det forhold, at en offentlig myndighed beskatter visse personer eller produkter, men fritager andre, skulle betragtes som værende en finansiell støtte til de sidstnævnte.

Det er et spørgsmål, om ovenstående ræsonnement også ville gælde i det tilfælde, hvor en ny skatteforpligtelse var den generelle regel og manglende indførelse af en sådan forpligtelse en undtagelse fra denne generelle ordning. Det er imidlertid ikke spørgsmålet i dette tilfælde, da beskatningsordningen ved eksport af sojakager ikke er en undtagelse i det pågældende eksportland.

- 7.5. Af det foregående fremgår det, at de forskellige afgiftssatser på de forskellige produkter inden for sojasektoren ikke udgør en byrde for statskassen i det land, som denne procedure vedrører, og de bør derfor ikke betragtes som subsidier.

Den fordrejning, som Fællesskabets industri klager over, skyldes således ikke ydelse af støtte til eksporten af det forarbejdede produkt, dvs. sojakagerne, men snarere opkrævningen af en afgift, hvor satsen er højere ved eksport af basisproduktet, dvs. sojabønner. På grund af sin art udgør denne opkrævning imidlertid ikke noget finansielt bidrag fra de offentlige myndigheders side.

8. *Hindringer for eksport af sojabønner*

- 8.1. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet hævder, at Argentina indfører restriktioner for eksporten af sojabønner.

Disse eksportrestriktioner for råvaren vil efter FEDIOL's opfattelse medføre, at prisen på bønner på hjemmemarkedet fastholdes på et niveau, der er betydeligt lavere end kurserne på verdensmarkedet, hvilket giver de argentinske forarbejdningsvirksomheder en fordel med hensyn til kostpriser, som kan udnyttes ved eksport af sojakager til Fællesskabet.

- 8.2. Af de grunde, der er angivet i under nr. 7, finder Kommissionen, at eventuelle restriktioner af denne art ikke er subsidier, som kan gøres til genstand for udligningstold.

C. Afslutning af proceduren

9. Følgelig er det ikke nødvendigt at foretage en undersøgelse af, om importen af sojakager med oprindelse i Argentina forvolder skade, og anti-subsidieproceduren vedrørende denne import bør afsluttes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Antisubsidieproceduren vedrørende importen af sojakager med oprindelse i Argentina afsluttes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1985.

På Kommissionens vegne

Willy DE CLERQ

Medlem af Kommissionen